

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1764/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против туженог АМСС ДОО Београд, кога заступа Владислав Костић адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2755/2019 од 18.09.2020. године, у седници већа одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2755/2019 од 18.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2755/2019 од 18.09.2020. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Бујановцу П1 161/18 од 11.04.2019. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужили на име накнаде штете због неисплаћене зараде, за период од 22.07.2016. године закључно са 26.07.2016. године, плати износ од 3.635,42 динара са законском затезном каматом почев од 31.08.2016. године до коначне исплате и да на наведени износ уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање према стопи у моменту уплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде штете због неисплаћене зараде за месец мај и јун 2014. године исплати износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа до коначне исплате, и да јој на наведене износе уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање према стопи у моменту уплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде штете због неисплаћене увећане зараде за ноћни рад, за период од априла 2014. године до јула 2015. године, исплати износе наведне у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате и да јој на наведене износе уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање према стопи у моменту уплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде штете због неисплаћене увећане зараде за рад недељом, за период од априла 2014. године до јула 2015. године, исплати износе наведне у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате и да јој на наведене износе уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање према стопи у моменту уплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужили на име

накнаде штете због неисплаћене увећане зараде за рад празником, за период од априла 2014. године до краја маја 2015. године, исплати износе наведне у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате, као и да јој на наведене износе уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање према стопи у моменту уплате. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора за 2014. годину исплати износ од 1.103,61 динара и за 2015. годину износ од 13.702,74 динара, са законском затезном каматом почев од 14.07.2015. године до коначне исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да се као незаконито поништи решење туженог број ... од 25.07.2016. године којим је тужили престао радни однос и да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми. Ставом деветим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужили на име накнаде штете због неисплаћене накнаде зараде за прековремени рад за месец април, мај и јун 2014. године исплати износе наведне у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате, као и захтев да тужени на наведене износе уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање према стопи у моменту уплате. Ставом десетим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу којим је тражено да се утврди да је тужила била у радном односу код туженог на неодређено време закључно са 26.07.2016. године и да се наложи туженом да јој ово право призна. Ставом једанаестим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 121.448,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију.

Врховни касациони суд је применом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-ОУС, 74/2013- ОУС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) ценио дозвољеност ревизије и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Одредбом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Како у конкретном случају ревизија тужиле није изјављена од стране пуномоћника адвоката, већ је ревизију поднела тужила лично, то је Врховни касациони суд исту одбацио као недозвољену, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић